

člověka loupežného, ze samého středu stepi.
„Toť on, Šamchato! Uvolni svá ňadra,
odhal své lůno, tvou rozkoš ať vezme,
nezdráhej se, ale vezmi mu dech!
Až tě spatří, přistoupí k tobě.
Rozhrň svůj šat, ať si na tebe lehne,
učíš s ním, divochem, jak dělá žena!
Však zvířata jeho, s nimiž vyrůstal v stepi, se odcizí jemu.
Mužství jeho ti lahodit bude!“

Šamchat svá ňadra uvolnila, lůno odhalila, její rozkoš vzal,
nezdráhala se, ale dech mu vzala.
Rozhrnula svůj šat, on lehl si na ni,
učinila s ním, s divochem, jak dělá žena.
Mužství jeho jí lahodilo.
Po šest dní a sedm nocí Enkidu s Šamchatou obcoval bez ustání.

A když se nasytil rozkoše její,
svou tvář otočil k zvířatům svým.
Jakmile jej spatřily, Enkidua, na útěk se gazely daly.
Zvěř stepní daleko od něho pádí.
Vymrštil Enkidu své očištěné tělo,
však nehnutě zůstaly stát jeho nohy/¹⁵, neb odešla zvířata jeho.
Zeslábl Enkidu, jeho běh není, jako byl dříve,
ale na duchu vyrost a rozumem vospěl.

45 Jakmile zazářil první třpyt jitra,
pozvedl Enkidu hlavu svou a před Šamašem pláče,
před zářím božského slunce prolévá hořké slzy:
„Na tebe se obracím, Šamaši, protože osud se proti mně spikl,
protože mně ten ničema lovec
ukoštit nedal tolik, co mému druhu.
Ať nekořistí tolik jako druh jeho!
Ať jeho zisk je zničen a zeslabena jeho síla!
Ať zvěř se vyhne jeho léčkám,
ať zmizí jak mračno!“

50 III 1a
1b

5 Potom, když lovce proklel, seč byl,
zachtělo se srdci jeho i Šamchatu proklít:
„Nuže, Šamchato, osud ti určím,
osud, jenž nekončí na věky věků.
Prokleji tebe prokletím velkým,
10 má prokletí ať stihnou tě co nejrychleji!
Dům pro své rozkoše nebudeš sobě stavět,
do bordelu ženštin si nebudeš vodit muže.
Ať polévají pivem tvé krásné lůno,
ať opilec pokálí blitím tvůj slavnostní šat!

/2 fragmentární řádky/

Z třpytivého alabastru ať se ti nedostane nic!

.....
Čisté stříbro, nádhera lidstva, v tvém domě ať není ukládáno!

20 Ať hází odpadky do tvého domu!
Prach z křižovatky ať za příbytek slouží tobě
a pustá místa ať jsou ložem tvým!
Ať se zdržuješ ve stínu zdi
a bodláci a trní ať drásá tvé nohy!
Ať opilec i střízlivý tě udeří ve tvář!

/následují 2 fragmentární řádky/

... a každý, kdo vkročí do tvého domu, ať tobě spílá.
Díru v tvém domě ať nespravuje tesař
a v skulinách tvé střechy ať sídlí kulich!
30 Ať žádná hostina se neslaví v příbytku tvém!

/2 fragmentární řádky/

35 Ať přístup k tvému lůnu je pokryt hnojem,
ať bezcenný je dar toho, pro něhož odkryješ lůno,
protože mně, čistému, manželkou chtělas být,
protože proti mně, čistému, jsi se prohřešila!“